133.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 stycznia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o zastosowaniu stałej jednostki do opłat ryczałtowych dla wyższych urzędów ubezpieczeń.

Na podstawie art. art. 1, 5 lit. b, 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty ryczałtowe, ustalone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie opłat ryczałtowych dla wyższych urzędów ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 68, poz. 526) przelicza się na franki złote według przeciętnego kursu franka złotego z 3 miesięcy poprzedzających ogłoszenie powyższego rozporządzenia: kwietnia, maja i czerwca 1923 r., a mianowicie licząc 1 frank złoty równy 11.369 mkp., w szczególności:

wyznaczoną w § 1 lit. a powyższego rozporządzenia kwotę 80.000 mkp. przelicza się na 7 franków złotych zaś wyznaczoną w § 1 lit. b powyższego rozporządzenia kwotę 100.000 mkp. na 8 franków złotych.

§ 2. Postanowienia rozporządzenia IV Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. o przejmowaniu przed terminem płatności podatków zaliczek waloryzacyjnych (Dz. U. R. P. № 133, 1105) znajdują odpowiednie zastosowanie przy uiszczaniu opłat ryczałtowych dla wyższych urzędów ubezpieczeń.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

134.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 26 stycznia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, celem wykonania art. 9 ustęp pierwszy i drugi ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), zarządza się w zakresie danin komunalnych co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. oblicza się podstawy wymiaru samoistnych komunalnych podatków, opłat, specjalnych dopłat i kar, oraz wymierza się względnie oblicza się, tudzież zarachowuje się te daniny i kary, niemniej odsetki za zwłokę i koszty egzekucyjne we frankach złotych.

Do wymierzonych przed dniem 1 stycznia 1924 r. samoistnych danin i kar, tudzież odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych odnoszą się przepisy, zawarte w § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Dla przerachowania kwot pieniężnych, wymienionych w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747), przyjmuje się sumę mk. 28.909 — przedstawiającą przeciętną wartość franka złotego z miesięcy czerwca, lipca i sierpnia 1923 r., poprzedzających miesiąc ogłoszenia wspomnianej ustawy.

Wskutek powyższego przelicza się kwotę:

a) mk. 30.000.000 — wymienioną w art. 63 i 64 wspomnianej ustawy, na 1037,7 franków złotych;

b) mk. 10.000.000 — wymienioną w art. 67 powołanej ustawy, na 345,9 franków złotych.

§ 3. Dla przerachowania kwot pieniężnych, wymienionych w obowiązujących jeszcze postanowieniach uchwał (statutów, regulaminów i t. p.) w przedmiocie poboru danin komunalnych, przyjmuje się przeciętną wartość franka złotego z ostatnich trzech miesięcy, poprzedzających miesiąc, w którym postanowienia te nabrały mocy obowiązującej, — a to według następującej tabeli:

Liczba	Oznaczenie okresu czasu, dla którego ustala się wartość	Wartość franka złotego w markach polskich
1	Miesiąc styczeń 1923 r. . . .	5015,5
2	„ luty „ „ . . .	8032,7
3	„ marzec „ „ . . .	8291
4	„ kwiecień „ „ . . .	8586,3
5	„ maj „ „ . . .	9479,1
6	„ czerwiec „ „ . . .	16042,6
7	„ lipiec „ „ . . .	24475,5
8	„ sierpień „ „ . . .	46209
9	„ wrzesień „ „ . . .	53764,3
10	„ październ. „ „ . . .	165472,5
11	„ listopad „ „ . . .	360541,6
12	„ grudzień „ „ . . .	956506

§ 4. Osoby, obowiązane do uiszczania samoistnych danin komunalnych, mogą wpłacać zaliczki na poczet należących się od nich danin.

Kwoty, wpłacone z tego tytułu, będą przy uiszczaniu danin uwzględnione według wartości franka złotego, miarodajnej w dniu uskuteczniania wpłaty zaliczki.

§ 5. W wypadkach, w których daniny wymierzone były przed dniem 1 stycznia 1924 r. i mimo upływu terminu zapłaty nie zostały przed dniem 1 stycznia 1924 r. całkowicie wpłacone, należy nie-

uiszczone kwoty danin przeliczyć na franki złote, dzieląc niewpłacone sumy marek polskich poszczególnych danin komunalnych przez liczbę 1.220.000, wyrażającą wartość franka złotego w dniu 1 stycznia 1924 r.

W tych zaś wypadkach, w których daniny wymierzone były przed dniem 1 stycznia 1924 r., a przypadają do zapłaty po tym dniu, — przerachowanie należności na franki złote winno być dokonane według wartości franka złotego, obowiązującej w dniu terminu płatności tych należności.

Przepisy, zawarte w ustępie pierwszym, stosują się również do przerachowania nieuiszczonych do dnia 1 stycznia 1924 r. kar, nałożonych z powodu przekroczeń przepisów ustaw, rozporządzeń oraz statutów, regulaminów i t. p., dotyczących danin komunalnych, jak również do kar (odsetek) za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, narosłych od danin komunalnych, płatnych przed dniem 1 stycznia 1924 r.

§ 6. Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wyniknie kwota franków złotych więcej, niż o jednem miejscu dziesiętnem, a zarazem setne części franka złotego wyniosą 5 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego, w przeciwnym zaś razie setne i dalsze części franka złotego, opuszcza się.

§ 7. Należności, obliczone na zasadzie niniejszego rozporządzenia we frankach złotych, uiszcza się w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie należności, wyniknie suma marek polskich, niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbe 5000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty, podzielnej przez dziesięć tysięcy, w przeciwnym zaś razie cztery ostatnie cyfry zastępuje się zerami.

§ 8. Wpłaty do kas komunalnych należności, wymierzanych we frankach złotych, mogą być przez płatników deklarowane bądź we frankach złotych, bądź też w markach polskich. W pierwszym wypadku kasy komunalne obliczają na podstawie wartości franka złotego, obowiązującej w dniu zapłaty, ile marek polskich wynosi kwota deklarowana we frankach złotych, w drugim zaś wypadku przeliczają kwotę deklarowaną w markach polskich na franki złote.

§ 9. Pokwitowania, wydawane przez kasy komunalne, winny opiewać na marki polskie cyframi i na franki złote cyframi i słowami.

Na dowodach kasowych winna być zaznaczona pobrana kwota w markach polskich i równowartość jej we frankach złotych.

Nakazy i wezwania płatnicze, jak również listy i wykazy płatników winny opiewać na franki złote.

Księgowanie wpływów z danin komunalnych winno się odbywać we frankach złotych i w markach polskich przy równoczesnem zaznaczaniu wartości franka złotego.

§ 10. Nadpłaty danin komunalnych zasadniczo zalicza się na poczet tych samych należności przyszłego okresu, względnie na poczet innych należności bieżącego lub następnego okresu według wartości franka złotego w dniu zarządzenia zaliczenia.

W braku takich należności następuje na prośbę płatnika zarządzenie wydania nadpłaty w gotówce według wartości franka złotego, miarodajnej w dniu zarządzenia wydania.

Nadpłaty, powstałe aż do końca 1923 r., winny być przeliczone na franki złote według wartości franka złotego = marek polskich 1.220.000, obowiązującej w dniu 1 stycznia 1924 r.

§ 11. Wysokość odsetek za zwłokę wynosi od dnia 1 stycznia 1924 r. 2% miesięcznie.

Od kar nie należy pobierać odsetek za zwłokę.

§ 12. Celem zasięgnięcia wiadomości o wartości franka złotego winni wyznaczeni przez zarządy związków komunalnych delegaci zgłaszać się codziennie o godzinie 8 rano w miejscowych, względnie w niezbyt odległych od miejsca siedziby zarządów związków komunalnych, urzędach pocztowo-telegraficznych (pocztowych) z zeszytami, do których wpiszą słowami wartość franka złotego według urzędowego kursu oraz okres czasu, w którym ma ona obowiązywać, przyczem stwierdzają to swoim podpisem.

W razie nienadejścia do wspomnianych urzędów najdalej do godziny 9 zrana telegramu o wartości franka złotego stosuje się wartość franka złotego z dnia poprzedniego, przyczem wartość ta obowiązuje nawet i w tym wypadku, gdy urząd pocztowo-telegraficzny (pocztowy) otrzyma telegram o wartości franka złotego po godzinie 9 zrana.

Ogłoszenia o wartości franka złotego według kursu urzędowego winny zarządy związków komunalnych umieszczać w lokalach kas komunalnych na miejscach widocznych.

§ 13. W wypadkach, gdy urzędy pocztowo-telegraficzne (pocztowe) są zbyt odległe od miejsca siedziby zarządów związków komunalnych, to wyznaczeni przez zarządy związków komunalnych delegaci zasięgają codziennie—a gdyby to okazało się niemożliwem, przynajmniej raz na tydzień—wiadomość w urzędach pocztowo-telegraficznych (pocztowych) o wartości franka złotego w sposób w danych warunkach najodpowiedniejszy, posługując się w tym celu również telefonami posterunków policyjnych.

§ 14. Urzędy pocztowo-telegraficzne (pocztowe) winny informować osoby, wpłacające zwaloryzowane daniny komunalne blankietami nadawczemi względnie czekiem P. K. O., lub przekazami pocztowemi, o wartości franka złotego, obowiązującej w danym dniu i ułatwiać im w miarę możności przeliczanie franków złotych na marki polskie i odwrotnie.

§ 15. Obliczanie przez kasy skarbowe dodatków komunalnych do podatków (opłat) państwowych uskutecznia się we frankach złotych, stosując przepisy waloryzacyjne, odnoszące się do poszczególnych podatków (opłat) państwowych. Dodatki komunalne do podatków (opłat) państwowych, wykazywane w księgach w osobnych rubrykach obok podatków (opłat) państwowych, zaokrągla się osobno. Pobrane przez kasy skarbowe przy wpłacie podatków (opłat) państwowych dodatki komunalne zapisuje się w odnośnych księgach w markach polskich i wypłaca się

zarządom związków komunalnych w granicach zebranych sum.

Jeżeli zarachowanie komunalnych dodatków do państwowych podatków (opłat) następuje w łącznej sumie podatków (opłat) z dodatkami, to suma ta ulega łącznemu zaokrągleniu, a związkom komunalnym wypłaca się procentowy udział, przypadający z łącznie wpłaconej sumy, uwzględniając przytem przepis § 7 ustęp drugi.

§ 16. Organy egzekucyjne związków komunalnych, wykonywujące swe czynności w miejscu siedziby zarządów tych związków, otrzymają przed rozpoczęciem czynności wykazy zaległości i ściągają te zaległości jeszcze tego samego dnia według wartości franka złotego, obowiązującej w tymże dniu. Ściągniętą w ciągu dnia gotówkę obowiązane są organy egzekucyjne wpłacić do kasy komunalnej najpóźniej następnego dnia rano.

Organy egzekucyjne zarządów związków komunalnych, wykonywujące swe czynności poza miejscem siedziby zarządów tych związków, otrzymują wedle możności w pierwszym powszednim dniu tygodnia od wspomnianych zarządów wykazy zaległości, sporządzone we frankach złotych i w markach polskich według wartości franka złotego, obowiązującej w dniu wydania wykazów. Ściągniętą na podstawie otrzymanych wykazów zaległości gotówkę obowiązane są organy egzekucyjne wpłacić do kasy komunalnej bezpośrednio, lub w najbliższym urzędzie pocztowo-telegraficznym (pocztowym) na konto odnośnego zarządu związku komunalnego w P. K. O. — najpóźniej w ciągu dni trzech po pobraniu, a gdyby to było niemożliwe — dnia siódmego po otrzymaniu wykazów zaległości.

Zarządy związków komunalnych są uprawnione przedłużyć terminy, określone w ustępie poprzednim, o dalsze dni 7, ale tylko w wypadkach, znajdujących swe uzasadnienie w wyjątkowych trudnościach, uniemożliwiających organom egzekucyjnym ściągnięcie i wpłacenie ściągniętych kwot w przewidzianych terminach.

§ 17. Zarządy związków komunalnych, które w myśl obowiązujących przepisów prawnych są obowiązane do wypłat z tytułu publiczno-prawnego na rzecz innych związków komunalnych lub na rzecz Skarbu Państwa, winny uskuteczniać te wypłaty w terminach, określonych w obowiązujących ustawach lub rozporządzeniach.

O ile zarządy związków komunalnych dokonywują tych wypłat po upływie obowiązujących terminów, mogą zarządy tych związków bez przerachowania na franki złote uskuteczniać jeszcze wypłaty zapadłe w czasie:

a) od dnia 1 do 10 każdego miesiąca—do dnia 15 tegoż miesiąca;
b) od dnia 11 do 20 każdego miesiąca—do dnia 25 tegoż miesiąca;
c) od dnia 21 do końca każdego miesiąca — do dnia 5 następnego miesiąca.

Wypłaty, nieuskutecznione w powyższych terminach, podlegają przeliczeniu na franki złote w ten sposób, że należne sumy dzieli się przez przeciętną wartość franka złotego z okresu, w którym wypłaty miały nastąpić. Wynikające z przeliczenia franki złote podlegają uiszczeniu według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

§ 18. Postanowienia § 17 mają odpowiednie zastosowanie do osób i instytucji, które w myśl istniejących ustaw i rozporządzeń są obowiązane do pobierania danin komunalnych i odpowiedzialne są za wpływ tychże danin.

Zastosowanie waloryzacji w tych wypadkach według § 17 nie wyklucza prawa żądania odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych w razie, jeżeli wspomniane osoby i instytucje nie dotrzymują określonych w ustawach i rozporządzeniach terminów wypłaty pobranych danin komunalnych uprawnionym związkom komunalnym. Do tych odsetek za zwłokę i kosztów egzekucji stosują się w takim razie przepisy waloryzacyjne zawarte w §§ 1—16.

§ 19. Do samoistnego podatku komunalnego od kopalń, przewidzianego w art. 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747), stosują się odpowiednio postanowienia zawarte w §§ 3 i 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137, poz. 1148).

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą art. 68 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) w całej rozciągłości i art. 56 tejże ustawy w części dotyczącej kar (odsetek) za zwłokę.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sołtan*

135.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 stycznia 1924 r.

w sprawie ujednostajnienia opodatkowania węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 99 poz. 909), § 1 rozp. Rady Ministrów z dn. 26 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 48 poz. 331) wreszcie § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 131 poz. 1064) zarządza się co następuje:

§ 1. Węgiel kamienny i koks przywożony z zagranicy na obszar Rzeczypospolitej nie podlega podatkowi aż do odwołania [rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 15 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 7 poz. 47), oraz z dn. 8 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 174).